

مکتوب جناب انیس به برادرش حاجی میرزا عبدالله

مومنین اولیه

اصلی فارسی

مکتوب جناب انیس به برادرش حاجی میرزا عبدالله - میرزا محمد علی
زنوزی (جناب انیس) - کتاب ظهور الحق، جلد ۳، ۱۶۵ بدیع، صفحه

۲۶

﴿ هو العطوف ﴾

قبله گاهها احوالم بحمد الله عیبی ندارد لکن عُسْرُ یُسْرٍ این که نوشته بودید اینکار عاقبت ندارد پس چه کار عاقبت دارد؟ باری ما که ازین کار رضایتندی داریم بلکه شکر این نعمت را نمی توانیم بجا آریم و منتهای امر کشته شدن در راه خدا است و این زهی سعادت و قضای خداوندی بر بند گان جاری خواهد شد تدبیر تقدیر را بر نمی گرداند مَا شَاءَ اللهُ كَانَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ قبله گاهها آخر دنیا مرگ است كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ أَجَلٌ مَّحْتُمٌ که خداوند عزّ و جلّ مقدر فرموده است اگر مرا درک کرد پس خداوند خلیفه من است بر عیال من و توتی وصی من هر طور که موافق رضای الهی است رفتار خواهید و هر چه بی ادبی و خلاف مراسم کوچکی نسبت بانجناب صادر شده عفو فرمائید و طلب حلیت از همه اهل خانه از برای من بنمائید و مرا بخدا بسپارید حسی الله و نعم الوکیل

ORIGINAL